

אם היתה טלית מרוזהבת
חולקין. כלומר אפילו היא
מרוזהבת חולקים (לעיל ז.).
במקרה וממכר. קנייתה
מיד פלוני (לזויל ב.).

וַעֲנוּם חִימָה כִּי נָח קָנָה חֲצִירוֹ
הֵיכָל דְּמַגְבִּיָּה לֹא נִחְסֵין לְקִנּוֹת
זֶה כְּלוּם. וְטַעְמָא חֲסֵין לְקַמֵּן (דף י.)
דְּבִיהוּ חוֹפֵס לַעֲשׂוֹת חֻצַּת זְמַקּוֹם כו':
וְהוֹסֵף. קָנָה זְמַמְתִּי שֵׁים סְהַגְבִּיָּה
מִמִּצִּיָּה לִּמְגו דְּזִי לִנְפִשֵׁיהּ זְכִי נִמִּי
לְחִצְרִיָּה: **פדע.** דַּפִּי' אָמַר לֹא קָנָה
חֲצִירוֹ הֵיכָל דְּהַגְבִּיָּה כֹּלָה לַעֲמֵת
חֲצִירוֹ הֵכָל דְּהַגְבִּיָּה לַעֲמֵת וְלִחְצִירוֹ
קָמִי מִשּׁוּם מִגּו: **פטור.** הַמְשַׁלַּח פְּטוּר
מִמְשַׁלֵּם כַּפֵּל דְּק"ל אֵין שְׁלִיחַ לְדַבֵּר
עֲצִירָה לְהַמְחִיץ שׁוֹלְחוֹ אֵלֹא שְׁלִיחַ
דְּדַבְרֵי הַרֵב וְדַבְרֵי הַתַּלְמִיד דְּבִרֵי מִי
שׁוֹמְעִין^ע: וְאִילוֹ שׁוֹפֵטִין **אָנְחוּ.**
וְהוֹסֵף הַחֲסֵין הַחֲסֵין מִרְשׁוֹת עֲבֵלִים
דְּבִירָה וְלַעֲמֵת חֲצִירוֹ חֲמִינִין צִבְּבָא
קִמְקַם (דף עח:) לְחִיבִין: **השם**
דְּמַמְרָם מִגּו. דְּזִי לִנְפִשֵׁיהּ כו' חֲרַשׁ

דחויא לקמנים והא דאמר רבא ^א אם היתה טלית מזהבת חולקין ה"ג דפלגי לה הא אפסדוהא הא לא קשיא דחויא לבני מלכים והא דתנן ^ב היו שנים רוכבין על גבי בהמה וכו' הכי נמי דפלגי לה הא אפסדוהא בשלמא שהורה חזיא לבשר אלא ממאה הא אפסדוהא ^א אלא לדמי הכא נמי לדמי אמר רמי בר חמא זאת אומרת ^ג המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו דאי סלקא דעתך לא קנה חבירו תיעשה זו כמי שמונחת על גבי קרקע וזו כמי שמונחת על גבי קרקע ולא יקנה לא זה ולא זה אלא לאו ש"מ המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ^א אמר רבא לעולם אימא לך המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו והכא היינו טעמא ^ד מגו דזכי לנפשיה וזי נמי לחבריה תדע שאילו אמר לשלוחו צא וגנוב לי וגנוב פטור ^ה ושוותפין שגנבו חייבין מאי טעמא לאו משום דאמרינן מגו דזכי לנפשיה וזי נמי לחבריה ש"מ אמר רבא השתא דאמרת ^ו אמרינן מגו חרש ופקח שהגביהו מציאה מתוך שקנה חרש קנה פקח בשלמא חרש קנה דקא מגבה ליה בן דעת אלא פקח במאי קנה אלא אימא חרש קנה פקח לא קנה ומאי מגו מגו דשני חרשין בעלמא קנו האי נמי קני ^ז האי מאי אם תמצא לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא דחבריה האי אדעתא ידיה קא מגבה ליה איהו לא קני לאחרני מקני אלא אימא יתמוד שלא קנה פקח לא קנה חרש

אָלע מסיפא זה אומר כולה שלי
וזה אומר חציה שלי. אית
לד"ג הכא הא תו למה לי דממשה
גופה קא דייק דקאמר חציה שלי
והיינו שהגביה עם חצירו ולפי דבריו
לא יטול כלום אלא ודאי מגביה מציאה
לחצירו זכה ופריך ממאי דבמציאה
ללמא דמקא וממכר והוא הדין דהוא
מאי למדחי דהא דלמך חציה שלי
כגון דלמך תפסמיה חציה בידי או
הגבסהיה כולה לקנות חציה אבל עדיין
היה מדקדק מיתורא דמתני' לך
דחי ליה דאפי' מיתורא אינו יכול
לדקדק ולספרים דגרסי הא תו למה
לי י"ל דמשום דמגופא דמתני' לא מצי
למיקד דפרשיטת דאן קשה אמאי קאמר
ללמא במקח וממכר אפילו מיירי
במציאה מצי לדחוי כדדחי וי"ל
דדוחק ממאי דבמציאה דלהכי לא
מוקמת במקח וממכר משום דלא
משכחת חידוש אלא במגביה מציאה
לחצירו כי נמי איירי במקח וממכר
יש חידוש דלא נימא משיב אבידה
הוא והי"ה חלל מיירי במציאה לא יוכל
לדחויק כלום:

"תקינו להו רבנן דלא א"י
 קני אמר ליה רב אחא בריה
 דרביא אי נימא מרישא שנים
 א אנבהתה כולה והאי אמר
 תני זה אומר כולה שלי וזה
 תיריה שמע מינה המגביה
 במציאה וסיפא במקח
 חציה שלי הא תו למה
 לחבירו קנה חבירו וממאי
 וממכר מאי למימרא
 להוי כמשיב אבירה
 אי אמינא כולה שלי
 ואיפטר אלא מהא היו
 ממשנה תיריה שמע מינה
 קושמע לן דרובב נמי קני
 חולקין בלא שבועה
 במציאה ושמע מינה
 דזכי לנפשיה
 אמר לך רב יוסף
 אמר לי רב יוסף
 שמעית

(ג.) הא שמענא ליה מרישא: (הוי
כו'. כדפרישית: דרכוב קני. ואע"ג
הם שיחלקוה בלא שזועה: אלא לאו
לך. צעמלא היכא דלא נחכוין המגביה
דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחצריה:
שמעית

ג א מיי פֿט' מ'הלכות
 טוען ומטען ה' י' סמג
 עשן זה טוש"ע ח"מ ס'
 קלח ספין ד'הלכות
ג ב מיי פֿט' מ'הלכות
 אצרכה ח"מ י' סמג
 עשן עד טוש"ע ח"מ ס'
 רסט ספיק א'
ג ג מיי פֿט' מ'הל'
 גניבה ד' סמג
 עשן עד טוש"ע ח"מ סג
ג ד ה מיי פֿט' מ'הל'
 גניבה ואצרכה ה' ד
 סמג עד טוש"ע ח"מ
 ס' רסט ספיק ד'

רבינו חננאל

כיון שהעמיד רב פאפ
משנתו דקתני וחילוקו
הבסיס ליבכרשטאט
דוקדק רמי בר חמא
ואמר לא אומרת חמבדי
מצאיה לחבריו קה
חבירו. רבא אמר לעולם
זכי קנה ומתני' היינו
שטמא מנו דמי לנפשיה
ואינו מני לחבריה. תע
דאילו האמר לחבריו צא
ונגוב לי פטור המשלח
דקרי ליה שליח דרב
בכיה ואילו תושבין
שגבנו חייבין ושקלי'
וטורי' בה אומסקא דוקא
דמי בר חמא מפניא
ומתני' בזמן שהן עדים
או שיש להן שני מידים
ש שנים ביחד מצאה
שתינן אנכי' אבהוה
בכרשטאט לחברין קה
שכרעה ש"מ חמבדי
מצאיה לחבריו קה
חבירו דאמר תרייהו
מסייעי להדדי בעיצא
ומגבליה. ורבא אמר
דכי שאני הכה מנו דמי
לנפשיה וזכי למי לחבריה.
דוקי' כרמי בר חמא הוא
דאמר לי זכי לי דהא ר'
יוחנן קאי כותיה ואמר
חמבדי מצאיה לחבריו
קח חבירו וקח איה קשה
דאזי דתני חילוקי רובכ
לעב' בהמה וזכי חמא
באומר תנה לי ולא אמר
זכי לי. עדי שנתיה ורובכי
לעב' בהמה וזכי.